

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. 2535

:: พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ มาตราที่ 1-35

:: บททั่วไป

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

[รก.2535/45/17/9 เมษายน 2535]

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502

(2) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"สัตว์" หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะ

โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง "เนื้อสัตว์" หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

"โรงพักสัตว์" หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อน ทำการฆ่า

"โรงฆ่าสัตว์" หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์

"พนักงานตรวจโรคสัตว์" หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจ โรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครอง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการ ควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์" ประกอบด้วยปลัด กระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ผู้แทน กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทน กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และอธิบดีกรม การปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์วิธีการ และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรง ฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(2) ให้ความเห็นชอบในการออกประกาศหรือระเบียบตามพระ ราชบัญญัตินี้

(3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็น ประธานในที่ ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น เสียงชี้ขาด

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำ **มาตรา 7** มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา 9 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะ อนุกรรมการที่ คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือ ให้ส่ง เอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการ ฆ่าสัตว์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง และสุขลักษณะ ของโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(2) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการ ฆ่าสัตว์

(3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแล รักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรง พักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตาม

สุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกัน การระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา 11 ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็น นิติบุคคลต้องยื่นเอกสารหลักฐานหรือสำเนาแสดงการเป็นนิติบุคคล พร้อมกับคำขอด้วย

(3) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาต ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ แล้วออก ใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา 12 ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับ อุทธรณ์แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ คำวินิจฉัย อุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และ โรงพักสัตว์ของตน

มาตรา 14 ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ สูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรง ฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย

มาตรา 15 ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่ กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการ อื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้เสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกหลักฐาน

การรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ ดังกล่าวตามแบบที่กระทรวง มหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 16 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้ไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน

มาตรา 17 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต แล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 18 ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตาม **มาตรา 16** หรือสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตตาม **มาตรา 17** ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือ เตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วัน ปิดหนังสือเตือน

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบ อนุญาตตาม **มาตรา 16** และ **มาตรา 17** ให้นำ **มาตรา 12** มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 20 ภายใต้บังคับ **มาตรา 22** ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลา ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตาม **มาตรา 15** วรรคสาม

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 22 ในกรณีต่อไปนี้ จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติ ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

- (1) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมใน ทางศาสนา
- (2) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศ เป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กัณฑ์ และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น
- (3) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

มาตรา 23 ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนด ในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อ ตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่ง ให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็น โรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่

กำหนดในกฎกระทรวง ว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

มาตรา 24 เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจาก โรงฆ่าสัตว์ก่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่าย ที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณี que ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ ได้ฆ่าเป็นโรคและหรือมี ลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่า ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็น เนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

มาตรา 25 ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง หรือที่มีได้ถูกฆ่า ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่ง อยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงาน ตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือ ในกรณีมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์ นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรค สัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้ เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรา รับรองให้จำหน่าย ที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ นั้นเป็นอาหาร ให้นำ

มาตรา 24 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ ที่ถูกฆ่าโดยมิได้ มีการแจ้งตาม **มาตรา 15** วรรคหนึ่ง

มาตรา 27 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม **มาตรา 11** ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการ ฆ่าสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตาม **มาตรา 13** หรือ **มาตรา 14** ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 29 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม **มาตรา 15** **มาตรา 20** **มาตรา 22** หรือ **มาตรา 25** ต้อง ระวางโทษดังนี้

(1) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตัวละไม่เกิน ห้าพันบาท เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ ปรับตัวละไม่ เกินสองพันห้าร้อยบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 30 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ผู้ใดฆ่าสัตว์ เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตาม **มาตรา 15** วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียง ตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน ตัวละไม่เกินห้าพันบาทหรือสองพันห้าร้อยบาทตาม

มาตรา 29 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

มาตรา 31 ผู้ใดฝ่าฝืน **มาตรา 21** **มาตรา 24** หรือ **มาตรา 26** ต้อง ระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อย บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 32 ในกรณีที่โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ได้เปิดดำเนินการ ตาม

มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ.2502 อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า ได้มีการขอรับใบอนุญาตและได้รับใบอนุญาตตาม

มาตรา 11 แห่ง พระราชบัญญัตินี้แล้ว และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออก ใบอนุญาตให้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาที่ส่วนราชการ ได้ทำไว้กับบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และให้ ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลซึ่งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ตามสัญญานั้นตั้งอยู่ในเขตเป็นคู่สัญญาตามสัญญานั้นแทนส่วน ราชการซึ่งเป็นคู่สัญญา

มาตรา 33 ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้ง โรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ตาม **มาตรา 5** แห่งพระราชบัญญัติควบคุม การฆ่าสัตว์และจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ.2502 อยู่แล้วในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ **มาตรา 5** **มาตรา 6** และ **มาตรา 7** แห่งพระราช บัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2502 ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าการมอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลง และในกรณีดังกล่าว ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่า สัตว์ที่โรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวเสียค่าธรรมเนียม สำหรับโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมสำหรับโรงพัก สัตว์ตาม **มาตรา 15** แห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 34 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และ คำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการ ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2502 ให้ยังคงใช้ บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราช กฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออก ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา 35 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้น อากรหรือค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อ ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้

:: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี

***หมายเหตุ :-** เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดย ที่ได้เกิดภาวะขาดแคลน เนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของ ประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภค อย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบ เสรีไม่ให้มีการ

ผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้